

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Urto/2/2013
Identifikačné číslo spisu:	5012000025
Dátum vydania rozhodnutia:	24.04.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Toman
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5012000025.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. apríla 2013 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v konaní o uznaní cudzozemského rozsudku, prerokoval odvolania ministra spravodlivosti Slovenskej republiky a prokurátora Krajskej prokuratúry v Žiline proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 5. februára 2013, sp. zn. Ntc 25/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 5. februára 2013, sp. zn. Ntc 25/2012, sa z r u š u j e .

Rozsudok Okresného súdu v Karvinej - pobočka v Havířove zo dňa 8. augusta 2011, sp. zn. 101 T 128/2011, v spojení s uznesením Krajského súdu v Ostrave zo dňa 23. septembra 2011, sp. zn. 5 To 336/2011, ktorým bola občianka Slovenskej republiky

A. E., nar. XX. E. XXXX v A., trvale bytom A., Slovenská republika, t.č. vo Väznici Ostrava, Česká republika

uznaná vinnou v bodoch 1/ až 16/ zo spáchania zločinu podvodu sčasti dokonaný, sčasti v štádiu pokusu podľa § 209 ods. 1, ods. 4 písm. d/, § 21 ods. 1, § 209 ods. 1, ods. 4 písm. d/ Trestného zákona Českej republiky, v bodoch 5/ a 13/ zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 178 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona Českej republiky, pre skutky, že

v dobe od 9.6.2010 do 6.12.2010 v Havířove, Kravinej, Frýdku-Místku, Českom Tešíne a Ostrave, v úmysle získať neoprávnený prospech po predchádzajúcej spoločnej dohode a rozdelení úloh a v súčinnosti s ďalšou doposiaľ nestotožnenou osobou, ktorá komunikovala s poškodenými telefonicky, vylákali od vopred vytipovaných seniorov pod falošnou zámenkou urgentnej pôžičky pre ich vnuka, syna a podobne rôzne vysoké čiastky tak, že A. E. vždy pod nepravdivo uvádzanou totožnosťou, alebo sa vydávala za osobu vyslanú rodinnými príslušníkmi, pod vymysleným menom W., T. a ďalšími, preberala peniaze a Y. S. ju doprevádzal na miesta činu, ktoré vždy vyhľadal pomocou GPS navigácie a tam dával pozor, pričom A. E. tak v celkom 16 nasledujúcich prípadoch a Y. S. celkom v 15 nasledujúcich prípadoch:

1/ dňa 9.6.2010 okolo 15.30 hodine v Havířove na ulici Slezskej č. 3 spoločnej vylákali od Y. F., nar. XX.X.XXXX, pod falošnou zámenkou pôžičky pre synovca R. Y. čiastku 150.000,- Kč,

2/ dňa 9.8.2010 okolo 16.00 hodiny v Havířove na ulici Na Nábřeží č. 29 spoločne plánovali vylákať od U. U., nar. XX.X.XXXX, pod falošnou zámenkou pôžičky pre vnuka I. čiastku 10.000,- Kč, avšak menovaná mala podozrenie, vec si overila u svojho vnuka a zavolała včas políciu, takže k odovzdaniu hotovosti nedošlo a škoda nevznikla,

3/ dňa 16.8.2010 okolo 11.00 hodine v Karvinej na ulici Urxova č. 4 spoločne vylákali od Y. S., nar. X.X.XXXX, pod falošnou zámenkou pôžičky pre jej vnuka čiastku 15.000,- Kč,

4/ dňa 17.8.2010 okolo 11.00 hodine v Českom Tešíne na ulici Viaduktovej č. 1 spoločne plánovali vylákať od Y. F., nar. X.XX.XXXX, pod falošnou zámenkou pôžičky pre jej vnuka C. čiastku 100.000,- Kč, pričom menovaná požadovala od A. E. oproti predaniu uvedenej čiastky predloženie občianskeho preukazu, ktorá toto odmietla, takže menovaná obnos nepredala a škoda nevznikla,

5/ dňa 18.8.2010 okolo 11.15 hodine v Karvinej na ulici Ruská č. 23 spoločne vylákali od A. S., nar. X.XX.XXXX, pod falošnou zámenkou pôžičky pre synovca N. postupne čiastku 300.000,- Kč, pričom A. E. pod falošnou identitou vnikla so súhlasom poškodenej do jej bytu, kde došlo k odovzdaniu čiastky,

6/ dňa 25.8.2010 okolo 10.30 hodiny vo Frýdku-Místku na ulici K Hájku č. 2968 spoločne vylákali od U. F., nar. XX.X.XXXX, pod falošnou zámenkou pôžičky pre jej vnuka T. čiastku 98.000,- Kč,

7/ dňa 9.9.2010 okolo 10.20 hodiny v Karvinej na ulici Kosmonautů č. 24 spoločne vylákali od N. N., nar. XX.XX.XXXX, pod falošnou zámenkou pôžičky pre jej vnuka čiastku 30.000,- Kč,

8/ dňa 15.9.2010 okolo 11.30 hodine v Karvinej na ulici Školská č. 32 spoločne vylákali od N. W., nar. XX.X.XXXX, pod falošnou zámenkou pôžičky pre jej vnuka čiastku 20.000,- Kč, a to tak, že im dala platobnú kartu Českej sporitelne č. XXXXXXXXXXXXXXXXXX s PIN kódom, z ktorej si uvedenú čiastku sami vybrali,

9/ dňa 17.9.2010 okolo 8.45 hodiny v Karvinej na ulici Závodní č. 43 spoločne vylákali od Q. T., nar. XX.X.XXXX, pod falošnou zámenkou pôžičky pre jej vnuka čiastku 120.000,- Kč,

10/ dňa 7.10.2010 okolo 15.15 hodiny vo Frýdku-Místku na ulici Střelniční č. 2124 spoločne vylákali od I. Y., nar. X.X.XXXX, pod falošnou zámenkou pôžičky pre jej synovca N. Q. čiastku 30.000,- Kč,

11/ dňa 3.11.2010 okolo 15.00 hodiny v Ostrave na ulici Edisonova č. 79 spoločne vylákali od E. V., nar. XX.X.XXXX, pod falošnou zámenkou pôžičky pre jej vnuka čiastku 70.000,- Kč,

12/ dňa 6.11.2010 okolo 16.15 hodiny v Ostrave na ulici Komenského č. 2 spoločne vylákali od I. S., nar. XX.X.XXXX, pod falošnou zámenkou pôžičky pre vnuka Y. F. čiastku 10.000,- Kč,

13/ dňa 10.11.2010 okolo 15.30 hodiny v Českom Tešíne na ulici Tyršovej č. 1277 spoločne vylákali od E. Q., nar. X.X.XXXX, pod falošnou zámenkou pôžičky pre S. Y. čiastku 50.000,- Kč, pričom A. E. pod falošnou identitou vnikla so súhlasom poškodeného do jeho bytu, kde došlo k odovzdaniu čiastky,

14/ dňa 19.11.2010 okolo 16.45 hodiny vo Frýdku-Místku na ulici Vrchlického č. 1631 spoločne vylákali od MUDr. Y. L., nar. XX.X.XXXX, pod falošnou zámenkou pôžičky pre jej bratranca čiastku 127.000,- Kč,

15/ dňa 4.12.2010 okolo 14.30 hodiny v Frýdku-Místku na ulici J. Pěšiny č. 2574 spoločne vylákali od H. H., nar. XX.X.XXXX, pod falošnou zámenkou pôžičky pre syna sesternice U. I. čiastku 10.000,- Kč,

obžalovaná Žaneta Abkarovičová sama

16/ dňa 6.12.2010 okolo 17.10 hodiny vo Frýdku-Místku na ulici Anenskej č. 222 A. E. sama plánovala vylákať od N. S., nar. XX.X.XXXX, pod falošnou zámenkou pôžičky pre vnuka M. S. čiastku 9.000,- Kč, avšak menovaná nadobudla podozrenie, privolala hliadku Mestskej polície, takže k odovzdaniu čiastky ani jej zadržaniu nedošlo a škoda nevznikla,

pričom pokračovacím konaním pod bodmi 1/ - 16/ spôsobila A. E. celkovú škodu 1.149.000,- Kč a Y. S. pod bodmi 1/ - 15/ spôsobil celkovú škodu 1.140.000,- Kč,

a bola odsúdená podľa § 209 ods. 4, § 43 ods. 1 Trestného zákona Českej republiky na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky, na výkon ktorého bola podľa § 56 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. Českej republiky zaradená do väznice s dozorom, a podľa § 70 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. Českej republiky jej bol uložený trest prepadnutia veci alebo inej majetkovej hodnoty, a to finančnej hotovosti vo výške 18.000,- Kč, uloženej u Policie ČR, KŘP MsK, Ostrava,

sa uznáva na území Slovenskej republiky

v časti týkajúcej sa odsúdenej A. E. vo výroku o treste odňatia slobody.

Podľa § 517 ods. 2 Tr. por. bude odsúdená vo výkone trestu pokračovať v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.).

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline rozsudkom zo dňa 5. februára 2013, sp. zn. Ntc 25/2012, podľa § 518 ods. 3 Trestného poriadku vyslovil, že uznáva vo výroku o vine v časti týkajúcej sa odsúdenej A. E., ktorým bola uznaná vinnou, a vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu v Karvinej - pobočka v Havířove zo dňa 8. augusta 2011, sp. zn. 101 T 128/2011, v spojení s uznesením Krajského súdu v Ostrave zo dňa 23. septembra 2011, sp. zn. 5 To 336/2011, ktorým bola občianka Slovenskej republiky A. E., nar. XX. E. XXXX v A., trvale bytom M., t. č. vo Väznici Ostrava, Česká republika, uznaná za vinnú pre skutky uvedené vo výrokovej časti predmetného rozhodnutia a za ktoré bola odsúdená podľa § 209 ods. 4, § 43 ods. 1 Tr. zák. Českej republiky na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky, na výkon ktorého bola podľa § 56 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. Českej republiky zaradená do väznice s dozorom a podľa § 70 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. Českej republiky jej bol uložený trest prepadnutia veci alebo inej majetkovej hodnoty, a to finančná hotovosť vo výške 18.000,- Kč, uloženej u Policie ČR, KŘP MsK, Ostrava. Krajský súd zároveň rozhodol, že podľa § 517 ods. 2 Tr. por. bude odsúdená vo výkone trestu pokračovať v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.) a podľa § 517 ods. 3 Tr. por. vyslovil, že prepadnutá vec - finančná hotovosť 18.000,- Kč prípadne Českej republike.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie minister spravodlivosti Slovenskej republiky a prokurátor Krajskej prokuratúry v Žiline. Obaja zhodne poukázali na skutočnosť, že rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sa zhoršilo postavenie odsúdenej v štáte výkonu (v Slovenskej republike) jej zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Nakoľko druhému stupňu výkonu trestu odňatia slobody v Českej republike - väznice s dozorom je v slovenskom právnom poriadku najbližší výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom odsúdená nebola v Českej republike predtým vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, bolo potrebné ju na výkon trestu odňatia slobody v Slovenskej republike, zaradiť do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Odvolatelia krajskému súdu ďalej vytkli, že tento rozhodol nad rámec návrhu Ministerstva spravodlivosti

Slovenskej republiky, keď vyslovil, že finančná hotovosť vo výške 18.000,- Kč pripadne Českej republike. Zhodne uviedli, že uznávacie konanie je konaním návrhovým a cudzie rozhodnutia by preto mali byť uznané len v tej časti, ako je uvedené v návrhu. Výkon trestu prepadnutia veci tak ostalo v právomoci českých orgánov, pričom je možné, že uložený trest už bol aj vykonaný.

Vzhľadom na uvedené, odvolatelia odvolaciemu súdu navrhli, aby napadnutý rozsudok zrušil a rozsudkom rozhodol o tom, že sa cudzie rozhodnutie uzná len v časti týkajúcej sa trestu odňatia slobody a odsúdená bude pokračovať vo výkone trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolania ministra spravodlivosti Slovenskej republiky, ako i prokurátora Krajskej prokuratúry v Žiline, sú dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, len dodáva, že Slovenská republika prostredníctvom čl. 10 ods. 2 a čl. 11 ods. 1 písm. d/ Dohovoru o odovzdávaní odsúdených osôb (ozn. č. 553/1992 Zb.) prevzala na seba záväzok nezhoršiť trestnoprávne postavenie odsúdenej osoby.

V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje i na zákonné ustanovenie §-u 517 ods. 1 veta druhá Tr. por.: Slovenský súd nesmie uložiť trest prísnejší, ako bol trest uložený v cudzom rozhodnutí, ani ho premeniť na iný druh trestu.

Tým, že súd prvého stupňa rozhodol o zaradení menovanej do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, zmenil vonkajšiu diferenciaciu výkonu trestu odňatia slobody. Zmena vonkajšej diferencie výkonu trestu odňatia slobody nie je v súlade s § 517 ods. 2 Trestného poriadku, keďže podľa tohto ustanovenia je možné rozhodnúť iba o pokračovaní výkonu trestu odňatia slobody uloženého cudzím rozhodnutím bez jeho premeny.

Český právny poriadok rozlišuje štyri nápravnovýchovné skupiny. Slovenský právny poriadok v súčasnosti upravuje tri nápravnovýchovné skupiny, ktoré sú v porovnaní s českou právnou úpravou odlišné.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Právoplatným rozhodnutím českého súdu bola menovaná odsúdená pre úmyselný trestný čin na 3 (tri) roky odňatia slobody so zaradením do druhého najmiernejšieho stupňa výkonu trestu odňatia slobody - väznice s dozorom.

V zmysle ustanovenia § 56 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. Českej republiky súd spravidla zaradí do väznice s dozorom páchatel'a, ktorému bol uložený trest za prečin spáchaný z nedbanlivosti a ktorý už bol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin, alebo páchatel'a, ktorému bol uložený trest za úmyselný trestný čin vo výmere neprevyšujúcej tri roky a ktorý doteraz nebol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Uvedenej úprave väznice s dozorom je v slovenskom právnom poriadku najbližší výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, do ktorého podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd spravidla zaradí páchatel'a, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. V nadväznosti na uvedené, prvostupňový súd zhoršil postavenie odsúdenej tým, že ju zaradil do prísnejšej formy výkonu trestu odňatia slobody, ako jej bola uložená cudzím rozhodnutím. Menovanú je preto potrebné posudzovať rovnako, ako bola posudzovaná v Českej republike, kde skutočnosť, že odsúdená nebola predtým vo

výkone trestu odňatia slobody na území Českej republiky, bola jedným z dôvodov pre jej zaradenie do väznice s dozorom.

Zaradením odsúdenej do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia by sa teda zhoršilo jej postavenie, čo by bolo v rozpore s citovaným ustanovením § 517 ods. 1 Tr. por.

V závere najvyšší súd len dodáva, že uznávacie konanie je špecifickým návrhovým konaním a podmienkou pre vykonateľnosť cudzích rozhodnutí. Predchádza konaniu o udelení súhlasu ministerstva spravodlivosti na prevzatie osoby na územie Slovenskej republiky na výkon trestu odňatia slobody uloženého cudzím štátom. Predpokladom začatia uznávacieho konania je návrh Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky na uznanie cudzieho rozhodnutia, pričom ministerstvo vychádza z predmetu žiadosti príslušného orgánu štátu, ktorý vydal cudzie rozhodnutie.

V danom prípade Ministerstvo spravodlivosti Českej republiky žiadalo Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky o vyjadrenie sa, či prevezme odsúdenú A. E., štátnu občianku Slovenskej republiky, na výkon trestu odňatia slobody na územie Slovenskej republiky. Česká republika sa teda vzdala iba práva pokračovať vo výkone trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na skutočnosť, že Česká republika nežiadala aj o výkon trestu prepadnutia vecí, ktorý ostal v právomoci českých orgánov, krajský súd rozhodol nad rámec návrhu, keď napadnutým rozsudkom vyslovil, že prepadnutá vec - finančná hotovosť 18.000,- Kč pripadne Českej republike. V tejto súvislosti najvyšší súd uvádza, že v zmysle ustanovenia § 515 ods. 2 písm. e/ Tr. por. možno uznať cudzie majetkové rozhodnutie len, ak sa prepadnuté veci alebo majetok nachádzajú na území Slovenskej republiky, čo nie je predmetný prípad, keďže finančná hotovosť vo výške 18.000,- Kč bola uložená na Polícii Českej republiky, KŘP MsK, Ostrava. Súčasne je pravdepodobné, že uvedený trest sa už vykonal na území odsudzujúceho štátu, pričom jeho uznaním v Slovenskej republike by došlo k duplicitnému sankcionovaniu odsúdenej.

S poukazom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.